

HET NUT VAN CHRISTUS' OPSTANDING

Vraag: Wat nut ons de opstanding van Christus?

Antwoord: Ten eerste heeft Hij door Zijn opstanding den dood overwonnen, opdat Hij ons de gerechtigheid, die Hij door Zijn dood ons verworven had, kon deelachtig maken. Ten andere worden ook wij door Zijn kracht opgewekt tot een nieuw leven. Ten derde is ons de opstanding van Christus een zeker pand onzer zalige opstanding.

Zondag 17, vraag en antwoord 45

Op de derde dag is de Heere opgestaan uit de doden. Maar velen der Joden wilden er niet van horen. Uit haat jegens Hem hadden zij Hem doodverklaard; nooit wilden zij meer met Hem te maken hebben.

Nu zij van de wachters horen wat er geschied is, worden zij niet bevreesd, integendeel, zij verhardden zich nog meer. De wachters worden omgekocht; zij moeten alom bekend maken dat de discipelen Hem weggenomen hebben.

De Heere hebben zij omgebracht en door leugen zal Hij in het graf moeten blijven, maar de discipelen doorzien de leugen. Zij zijn overreed door de verrezen Christus. Aanvankelijk hadden zij geen oog voor de opstanding. In plaats van hoopvol uit te zien naar de derde dag na Zijn sterven, waren zij bijeen achter gesloten deuren. In plaats van in de vrijheid te staan waren zij vervuld met vreze voor de Joden.

Zelfs toen de vrouwen de opstanding bekend maakten, kon een Thomas het nog niet geloven. Maar de Heere is Zijn Kerk verschenen! Cefas heeft Hem mogen aanschouwen! Daarna is Hij gezien van de twaalfen, daarna hebben vijfhonderd broeders Hem tegelijk gezien, waarvan het merendeel nog over was. Daarna is Hij gezien door Jacobus, daarna door al de apostelen; als laatste van allen is Hij ook van Paulus, als een ontijdig geborene, gezien.

De Heere gaat Zich vertonen als de Opgestane aan de Zijnen. In Zijn opstanding ligt voor hen nuttigheid. Dus niet in de aandoening van het gemoed, ook niet in de ervaringen van de uitverkorenen. Nee, alleen in Christus, Die dood geweest is en Die leeft! Daarom is het zo noodzakelijk om door het geloof in de opstanding, de bron van het leven te vinden. Uit deze opgestane Borg moet de Kerk bediend worden, wil het wel zijn.

Welnu, daartoe is Hij in volle glorie op Paasmorgen opgestaan. In de opstanding heeft de Heere getoond sterker te zijn dan dood, hel en graf. In die ure heeft Hij de dood ontkracht. In deze opstanding ligt de wortel van alle verlossing.

Door Zijn dood verwierf Hij de gerechtigheid; deze was nodig. Immers alle mensen staan schuldig voor God, ook de uitverkorenen! Allen vielen in Adam; allen des doods schuldig; allen derven de heerlijkheid Gods! Omdat de mens vrijwillig zich van God afkeerde, dus door eigen schuld in de nacht der zonde terecht kwam, moest hij de straf op de zonde ervaren: de drievoudige dood. Wie kon nu deze straf ongedaan maken?

Niemand! De psalmdichter zingt dan ook:

Hij kan dien prijs der ziele, dat rantsoen,
Aan God in tijd nog eeuwigheid voldoen.

Daarom moest Christus Zich dus tot in de dood vernederen. Antwoord veertig van de Heidelbergse Catechismus zegt dan ook: "Daarom dat vanwege de gerechtigheid en

waarheid Gods, niet anders voor de zonde kon betaald worden, dan door de dood des Zoons Gods”.

Hij werd door het recht Gods geoordeeld; door dit lijden en sterven heeft Hij aan het recht voldaan en de prijs der ziele betaald. Daarom heeft de Vader Hem opgewekt op de derde dag. Daardoor gaf de Vader als Rechter te kennen, dat alles was aangebracht. Daarom werd de Borg en in Hem de uitverkorenen, vrijgesproken.

Maar de opstanding was ook een daad van Christus Zelf. Door Zelf op te staan uit de doden, betoonde Hij Zich te zijn de leeuw uit Juda's stam. In volle glorie stond Hij op. De aarde beefde, de engelen moesten het de Zijnen boodschappen en de wachters vloten.

De opstanding. Ja, hier werd het middelaarswerk bekroond. De zaligheid was aangebracht; nu kan een vertoornd God weer gemeenschap oefenen met een doemwaardig zondarengeslacht.

Maar de verworven gerechtigheid moet worden toegepast! Van nature wil de mens niet leven van en door een ander. De verworven gerechtigheid wordt afgewezen. De mens denkt dat zijn eigen gerechtigheid voldoende is. Hij zoekt dus de gerechtigheid buiten Christus. De Schrift zegt dan ook: “Gij wilt tot Mij niet komen”. Zo geldt het van een ieder. Wij zijn allen onwillig en onmachtig om tot God te gaan! Dat is ook de doodstaat van u en mij.

Hoe zullen wij nu ooit gerechtigheid kunnen bewerken? Nee, wanneer wij spreken over gerechtigheid wordt bedoeld: de verworven gerechtigheid door Christus, die toegepast moet worden door de Heilige Geest.

Welnu, Gods volk zal in deze verworven schatten mogen delen. Het nut van de opstanding zullen ze leren kennen. De Catechismus noemt als eerste nut: “Ten eerste heeft Hij door Zijn opstanding de dood overwonnen, opdat Hij ons de gerechtigheid, die Hij door Zijn dood ons verworven had, kon deelachtig maken”. Het eerste nut is dus het deelachtig maken van de aangebrachte gerechtigheid. Wanneer wordt de Kerk die gerechtigheid deelachtig? Wel, in het uur van de wedergeboorte!

Iedere wedergeborene heeft deel aan Christus. Iedere wedergeborene is van schuld en straf vrij verklaard! Ieder wedergeborene heeft recht op het eeuwige leven! Ja, wanneer dus de Heere een mens levend maakt, wordt de verworven gerechtigheid toegepast. Het is iets anders deze verworven gerechtigheid door het geloof te mogen omhelzen! Het omhelzen van de gerechtigheid door het geloof kan gemist worden, terwijl er toch een oprechte kennis is van de zonde, terwijl zulk een toch als een ongelukkige over de aarde gaat, omdat de wet hem veroordeelt. De gerechtigheid is een eisende; hoop heeft de ziel niet. Zelfs wanneer de Heere Zich aan een zondaar openbaart, is de toeëigening van de gerechtigheid zwak. Er is wel een toestemmen dat er voor al Gods kinderen genoegdoening is, maar de schuld staat nog open! Wel is er een uitgaan tot Hem, wel is er een pleiten op de beloften, maar toch is het geloof nog zwak. Zij moeten leren, dat alleen in Christus de zaligheid ligt. Alles, waarmee de mens zich probeert staande te houden, moet er aan; alle grond moet hem of haar onder de voeten weggehaald worden. Zo, geheel verloren in zichzelf, leert hij de zaligheid verwachten van 's Heeren kant. Zulk een zal niet beschaamd worden!

Voor zulken is de gerechtigheid juist aangebracht. Dezen kunnen nooit – al menen zij dikwijls van wel – verloren gaan.

Hun staat ligt vast: in eeuwigheid verkoren, in de tijd voor hen betaald, in hun leven zal het worden uitgewerkt.

Vandaar dat als tweede nut ook genoemd wordt: “.... Wij ook door Zijn kracht worden opgewekt tot een nieuw leven”. “Ik leef en gij zult leven”. Daarom wordt Gods volk uit de dood geroepen om te komen tot Zijn wonderbaar licht. Zij zullen dan ook komen. Hoe

anders wordt het leven van zo'n komende tot de Heere. Hij krijgt de Heere en Zijn dienst lief: Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten! De zonde wordt gehaat; zulk een wil heilig voor de Heere leven.

Veel strijd is dan wel het deel van de Kerk. Het vlees strijdt tegen de Geest en de Geest tegen het vlees. Maar in deze strijd leren zij de toevlucht te nemen tot de Heere; Hij zal hen van wapenrusting moeten voorzien, dan hebben zij verweer in de strijd. Daarom vluchten zij ook tot de Levensbron. Deze wekt de Kerk op tot een nieuw leven! Alleen door Zijn kracht zal dit geschieden. Dit begonnen werk zal de Heere ook in stand houden. Hij zal hen bewaren en beschermen tegen alle gevaren.

"Ten derde", dit is het laatste nut dat de Heidelberger noemt, "is ons de opstanding van Christus een zeker pand onzer zalige opstanding". Zoals Christus is opgestaan, zullen zij die Zijn verschijning hebben leren lief krijgen éénmaal opstaan.

Naar ziel en lichaam zullen zij de eeuwige zaligheid beërven. Bij het sterven zal de ziel van Gods volk van stonde aan bij Christus zijn. Het lichaam moet nog rusten in de schoot der aarde. Maar ook dit lichaam is gekocht; ook het graf van Gods kind is een geheiligd graf, waarover de Hemel Zelf waakt tot de jongste dag. Op die dag zullen beide verenigd worden, ziel en lichaam; zo zal de Heere dan eeuwig groot gemaakt worden.

Zalig de mens die Hem mag leren lief krijgen!